

[Rahbæk Møller]

ter kan være nødvendigt at have forskningsmiljøer af en vis størrelse. Bæredygtighed, eksempelvis den sammenlægning af miljøforskningsinstitutterne, der vistnok skal til behandling her på fredag, vil jeg ikke vende mig imod. Jeg har blot gjort opmærksom på, at der på undervisningsområdet er modgående hensyn, nemlig at vi helst skal have mulighed for at tage forskellige fag i forskellige dele af landet. Jeg vil anse det for en uheldig udvikling, hvis det bliver sådan, at engelsk er noget, man tager i København, tysk i Århus og fransk i Ålborg, osv. Den arbejdsdeling vil jeg ikke anbefale.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Hvis ministerens saminarieforlig skulle være udtryk for et specielt heltemod, så siger jeg velkomme.

Det, det drejer sig om, hr. minister – det er vi enige i – er, at for små enheder og for små institutter kan blive dårlige tilbud for de uddannelsessøgende og for forskerne. Men det er ministeren, der må komme med initiativet på det her område. Det hilser vi da gerne velkommen. Men vi skal ikke undlade at se på, hvad er det, der er årsag til, at vi har de meget små institutter, meget små enheder. Det er, at ministeren selv ønsker at tømme dem.

Vi har 12.800 unge mennesker, der gerne vil have en uddannelse. Så lad os da få kanaliseret de unge mennesker ind i uddannelsessystemet, sådan at de kan få den viden, få de kvalifikationer, som måske er nødvendige for at kunne bide sig fast på arbejdsmarkedet. Men det kræver altså, at der er de nødvendige uddannelsespladser, og at vi tør udnytte de ressourcer, som er i systemet, til at give dem den undervisning.

Så minister, bare klø på! Kom til Folketinget med initiativer. Det ser vi frem til.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil godt starte med at sige til ministeren, at der er i hvert fald to af de tilstedeværende folketingsmedlemmer, der glæder sig, hvis noget bliver flyttet til Ålborg. Jeg glæder mig selvfølgelig også.

Med hensyn til det sidste, der blev sagt, er der vel ingen, der siger, at man for fremtiden behøver at kigge på uddannelsespladser, når

man snakker om offentlig forskning. Det kunne godt være, at adskillelse af undervisning og forskning ikke var en særlig dårlig idé. Jeg husker fra min tid i studienævn og i fakultetsråd på Københavns Universitet, at den sammenblanding, hvor man nødvendigvis skulle have lærere, der ikke duede til at undervise, men de skulle være der, fordi de skulle forske, og omvendt, ikke var særlig hensigtsmæssig. Vi har ikke så meget imod en adskillelse dér.

Men det, der egentlig kaldte mig herop, var, at jeg gerne vil sige tak til ministeren for svaret vedrørende folkeskolen. Nu mangler jeg kun én ting, og det er, at vi også får ændret formålsparagraffen, sådan at det igen bliver fastslået, at det er videnformidling, der er det vigtigste i folkeskolens arbejde, ikke alle de andre diskussioner, vi har haft i nogle år.

Jeg håber, at ministeren vil bekræfte, at han også gerne vil være med til at kigge på formålsparagraffen. Det kunne godt være, at vi, når vi skal forberede mennesker til den indsats, der ligger i det kommende samfund, skal prioritere lidt om i formålsparagraffen for folkeskolen.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Det kan godt ske, nogle af os begynder at blive forvirret over, hvad det er for en redegørelsesdebat, vi har. Nu kunne det lyde, som om det var en folkeskolepolitisk redegørelse, hr. Duetoft gerne ville have vi skulle behandle her i salen i dag. Det er det nu ikke.

Men der er noget interessant i det, hr. Duetoft siger, nemlig om sprog som en konkurrenceparameter også i forhold til det indre marked. Det, ministeren skriver i sin redegørelse, og som ministeren også har sagt her fra talerstolen i dag, er, at han ser bort fra, at de humanistiske og de samfundsvidenskabelige fag også har betydning for konkurrenceevnen. Ministeren adskiller i sin redegørelse de videnskabsområder, som har betydning for eksport, fra de videnskabsområder, som bare skal være her for bevarelse af kultur osv.

Jeg er enig med hr. Duetoft i, at sprog, kendskab til jura i udlandet, kendskab til økonomiske og samfundsmæssige forhold i udlandet, bliver en nødvendig konkurrenceparameter for vores erhvervsliv i fremtiden.

Kunne vi ikke prøve, hr. minister, at se humaniora og samfundsvidenskab og naturviden-